

การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยมด้านความมีวินัย และความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาล 3 “ยุติธรรมวิทยา”

สังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลนครสกลนคร

Development of a Curriculum to Enhance the Values of Discipline and Integrity for Students at Municipal Secondary School 3

“Yutitha mwithaya” Under the Office of Education,
Sakon Nakhon City Municipality

กาญจนา คิง¹ วาโร เพ็งสวัสดิ์² และ ศิวนาถ ไชยมาศ³
Kanchana King,¹ Waro Pengsawat² and Sivanart Chaiyamas³

Article History

Received : November 6, 2018

Revised : December 6, 2018

Accepted : December 12, 2018

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาหลักสูตรให้เสริมสร้างค่านิยมด้านความมีวินัย และความซื่อสัตย์ 2) เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจด้านความมีวินัย และความซื่อสัตย์ ของนักเรียน ระหว่างก่อนและหลังการเรียนรู้ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ระยะคือ ระยะที่ 1 การกำหนดจุดมุ่งหมาย ระยะที่ 2 การจัดเนื้อหาสาระของหลักสูตร ระยะที่ 3 การนำหลักสูตรไปใช้ ระยะที่ 4 การประเมินและปรับปรุงหลักสูตร กลุ่มเป้าหมาย ทั้งหมด 64 คน คือ ครู จำนวน 30 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาล 3 “ยุติธรรมวิทยา” สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครสกลนคร อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ประจำปีการศึกษา 2560 จำนวน 34 คน ได้มาโดยการคัดเลือกห้องเรียนแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจ และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติทดสอบที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) หลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยมความมีวินัย และความซื่อสัตย์ มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) จุดมุ่งหมาย (2) เนื้อหาสาระ (3) กระบวนการเรียนรู้ใช้กรณีศึกษา การเน้นการเรียนรู้จากตัวแบบและรูปแบบที่ดี และ (4) การวัดและประเมินผล 2) ความรู้ ความเข้าใจด้านความมีวินัย และความซื่อสัตย์ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนรู้ตามหลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยมความมีวินัย และความซื่อสัตย์อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : การพัฒนาหลักสูตร ; การเสริมสร้างค่านิยม ; ความมีวินัย ; ความซื่อสัตย์

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขานวัตกรรมการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, Master's Student in Education Program of Educational Administration Innovation, Faculty of Education, Sakon Nakhon Rajabhat University

² รองศาสตราจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, Associate Professor, Faculty of Education, Sakon Nakhon Rajabhat University

³ อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, Lecturer, Faculty of Education, Sakon Nakhon Rajabhat University

ABSTRACT

The objectives of this study were: 1) to develop a curriculum for enhancing the values of discipline and integrity, 2) to compare knowledge and understanding of discipline and integrity among the students between before and after learning, and 3) to examine students' satisfaction with the curriculum for enhancing the values of discipline and integrity. The study was divided into 4 phases : phase 1–determining the objectives, phase 2–organizing the curriculum content, phase 3–implementing the curriculum, and phase 4–evaluating and improving the curriculum. The target group was a total of 64 people comprising 30 teachers and 34 second year secondary school students who studied in room 4 at Municipal Secondary School 3 “Yutithamwithaya” under the Office of Education, Sakon Nakhon City Municipality, Mueang district, Sakon Nakhon province in academic year 2017, who were selected as a class by purposive sampling. The instruments employed in this study consisted of a test of knowledge and understanding and a satisfaction questionnaire. Statistics used in data analysis were percentage, mean, standard deviation and t-test for dependent samples.

Findings of the study revealed the following. 1) The curriculum to enhance the values of discipline and integrity had 4 components as follows: (1) objectives, (2) content, (3) learning process through case studies by focusing on learning from good models and examples, and (4) measurement and evaluation. 2) The students' knowledge and understanding of discipline and integrity found that their knowledge and understanding after learning was significantly higher than that before learning at the .05 level. 3) Students' satisfaction with the curriculum for enhancing the values of discipline and integrity was at the highest level.

Keywords : Development of a Curriculum ; Enhancing the Values ; Discipline ; Integrity

บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พัฒนาคุณภาพผู้เรียนและกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่ การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาโดยมีการ กำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อใช้ เป็นทิศทางในการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนในแต่ละระดับ ในการพัฒนาความมีวินัย และความซื่อสัตย์ มีข้อจำกัดเรื่องเนื้อหา ซึ่งค่อนข้างเป็นนามธรรมรูปแบบการเรียนการสอนยังขาดความ น่าสนใจ จึงได้มีการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยมความ มีวินัย และความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียน โดยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การบรรยาย การศึกษาด้วยตัวเอง กระบวนการกลุ่ม การทำ แบบฝึกหัดรายบุคคล การระดมความคิด การอภิปรายกลุ่มย่อย และการใช้สื่อที่หลากหลาย ที่จะช่วยแก้ไขข้อจำกัดในเรื่องเนื้อหา ที่เป็นนามธรรมให้เป็นการเรียนรู้ที่น่าสนใจ (Hoatawanich, 2014) โรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาล 3 “ยุติธรรมวิทยา” ได้จัด การเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ซึ่งจากการ

สำรวจสภาพปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของ นักเรียนพบว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีปัญหาด้านความมีวินัย และ ความซื่อสัตย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านการทำงานที่ได้รับมอบหมาย นักเรียนมักจะละเลยการปฏิบัติหน้าที่นักเรียนมาสาย การแต่งกาย ทรงผมผิดระเบียบ จากการสังเกตพฤติกรรมในการเรียนการสอน ในเวลาเรียน พบว่านักเรียนขาดความอดทน ในเวลาเรียน การพัฒนา นักเรียนให้มีการประพฤติปฏิบัติตามค่านิยม โดยผ่านกระบวนการ ต่างๆ เริ่มจากการสร้างการรับรู้และความเข้าใจ การสร้าง กระบวนการในการปลูกจิตสำนึกและการเสริมสร้างค่านิยม เพื่อให้ นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาล 3 “ยุติธรรมวิทยา” เกิดความ ตระหนักและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามค่านิยม มีกิจกรรม ที่ดำเนินการจำนวนค่อนข้างน้อยทำให้การเสริมสร้างค่านิยมไม่เป็น ไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และไม่สามารถปฏิบัติตามข้อที่กำหนด จึงเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นว่าปัญหาที่กำลังเกิดขึ้น กับนักเรียนซึ่งเป็น เสมือนภัยเงียบที่เกิดจากการขาดความมีวินัย และความซื่อสัตย์ ของนักเรียน (Municipal Secondary School 3 “Yutitham Withaya”, 2015)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญและสนใจพัฒนาหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างค่านิยมความมีวินัย และความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาล 3 “ยุติธรรมวิทยา” สังกัดสำนักการศึกษา เทศบาลนครสกลนคร ทั้งนี้เพราะนักเรียนยังขาดค่านิยม 2 ด้าน 1) ความมีระเบียบวินัย 2) ความซื่อสัตย์สุจริต โดยทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandura (อ้างอิงมาจาก Khammani, 2013) ที่ใช้กรณีศึกษาการเรียนรู้จากตัวแบบและรูปแบบที่ดี เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมและปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์อย่างยั่งยืน ที่นำไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสันติสุข

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรให้เสริมสร้างค่านิยม ด้านความมีวินัย และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาล 3 “ยุติธรรมวิทยา” สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลนครสกลนคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจด้านความมีวินัย และความซื่อสัตย์ของนักเรียน ระหว่างก่อนและหลังการเรียนรู้ตามหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาล 3 “ยุติธรรมวิทยา” สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลนครสกลนคร
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาล 3 “ยุติธรรมวิทยา” สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลนครสกลนคร

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น องค์ประกอบ ของหลักสูตรตามความคิดของ (บุญชม ศรีสะอาด, 2003) ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandura (Bandura, 1997) มากำหนดกรอบแนวคิดเพื่อการวิจัย ดังภาพที่ 1

ตัวแปรอิสระ

องค์ประกอบของหลักสูตรให้เสริมสร้างค่านิยมด้านความมีวินัย และความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาล 3 “ยุติธรรมวิทยา” สังกัดสำนักการศึกษา เทศบาลนครสกลนคร ประกอบด้วย

1. จุดมุ่งหมาย
2. เนื้อหา
 - 2.1 ค่านิยมความมีวินัย มีองค์ประกอบ คือ
 - 2.1.1 วินัยในการศึกษาเวลาเรียน
 - 2.1.2 วินัยในที่อยู่อาศัย
 - 2.1.3 วินัยในสังคม
 - 2.2 ค่านิยมความซื่อสัตย์ ประกอบด้วย
 - 2.2.1 ซื่อสัตย์ต่อตนเอง
 - 2.2.2 ซื่อสัตย์ต่อผู้อื่น
 - 2.2.3 ซื่อสัตย์ต่อหน้าที่
 - 2.2.4 ซื่อสัตย์ต่อชุมชนและสังคม
 - 2.2.5 ซื่อสัตย์ต่อหมู่คณะ
3. กระบวนการเรียนรู้
4. การวัดและประเมินผล

ตัวแปรตาม

ผลที่เกิดจากหลักสูตร

1. ความรู้ ความเข้าใจเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยและความซื่อสัตย์ของนักเรียน
2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยและความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาล 3 “ยุติธรรมวิทยา” สังกัดสำนักการศึกษา เทศบาลนครสกลนคร

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การกำหนดจุดมุ่งหมาย โดยการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรให้เสริมสร้างค่านิยมด้านความมีวินัย และความซื่อสัตย์ เพื่อหาประเด็นในการสร้างหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์

ระยะที่ 2 การจัดเนื้อหาสาระของหลักสูตรดำเนินการใน 2 ประเด็นดังนี้ ประเด็นที่ 1 การสร้างหลักสูตร หลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์มี 4 องค์ประกอบ นำร่างหลักสูตรไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้อง แล้วนำร่างหลักสูตรมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและจัดทำคู่มือการใช้หลักสูตร ประเด็นที่ 2 ควรสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับค่านิยมความมีวินัย และความซื่อสัตย์ และแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์

ระยะที่ 3 การนำหลักสูตรไปใช้ ดำเนินการโดยนำหลักสูตรไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาล 3 “ยุติธรรมวิทยา” สังกัดสำนักการศึกษา เทศบาลนครสกลนคร อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร

ระยะที่ 4 การปรับปรุงหลักสูตร ดำเนินการโดยนำผลจากการทดลองใช้หลักสูตร และปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานมาวิเคราะห์ปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้หลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ ฉบับสมบูรณ์มีความเหมาะสมในการนำไปใช้และเผยแพร่ต่อไป

ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

ประชากร ทั้งหมดจำนวน 177 คน แบ่งเป็นครู จำนวน 60 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 117 คน ในโรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาล 3 “ยุติธรรมวิทยา” สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครสกลนคร อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ประจำปีการศึกษา 2560

กลุ่มเป้าหมาย ทั้งหมด 64 คน คือ ครู จำนวน 30 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาล 3 “ยุติธรรมวิทยา” สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครสกลนคร อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ประจำปีการศึกษา 2560 จำนวน 34 คน ได้มาโดยการคัดเลือกห้องเรียนแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ระยะที่ 1 ใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ตอนที่ 2 ความต้องการหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ และตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของ Likert โดยกำหนดเกณฑ์การแปลผล คือ 4.51-5.00 มีความต้องการระดับมากที่สุด 3.51-4.50 มีความต้องการระดับมาก 2.51-3.50 มีความต้องการระดับปานกลาง 1.51-2.50 มีความต้องการระดับน้อย และ 1.00-1.50 มีความต้องการระดับน้อยที่สุด แบบสอบถามความต้องการมีค่าความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาในข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) โดยการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ เท่ากับ 1.00 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.52-0.74 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86

ระยะที่ 2 ใช้แบบประเมินร่างหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยมความมีวินัย และความซื่อสัตย์ ประกอบด้วย ตอนที่ 1 ประเมินความเหมาะสมของ ร่างหลักสูตร ตอนที่ 2 ประเมินความสอดคล้องของ ร่างหลักสูตร โดยกำหนดเกณฑ์การแปลผล คือ 4.51-5.00 มีความเหมาะสมมากที่สุด 3.51-4.50 มีความเหมาะสมมาก 2.51-3.50 มีความเหมาะสมปานกลาง 1.51-2.50 มีความเหมาะสมน้อย และ 1.00-1.50 มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

และความสอดคล้องขององค์ประกอบต่างๆ ในหลักสูตรโดยการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน พบว่าค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของร่างหลักสูตรอยู่ในระดับมากและค่าความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.80-1.00

ระยะที่ 3 ใช้แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบจำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.30-0.73 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20-0.47 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (KR-20) ของ Kuder-Richardson (Kuder, 1937) เท่ากับ 0.66

ระยะที่ 4 ใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของ Likert (Likert, 1967) โดยกำหนดเกณฑ์การแปลผล คือ 4.51-5.00 มีความ พึงพอใจระดับมากที่สุด 3.51-4.50 มีความพึงพอใจระดับมาก 2.51-3.50 มีความพึงพอใจระดับปานกลาง 1.51-2.50 มีความพึงพอใจระดับน้อย และ 1.00-1.50 มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด แบบสอบถามความพึงพอใจมีค่าความสอดคล้องเนื้อหาในข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) โดยการพิจารณาผู้เชี่ยวชาญระหว่าง 0.80-1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะที่ 1 นำแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาหลักสูตร ไปสอบถามครูกลุ่มเป้าหมาย โรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาล 3 “ยุติธรรมวิทยา” จำนวน 30 คน ในระหว่างเดือนกันยายน-ตุลาคม 2560 ผู้วิจัยติดตามแบบสอบถามคืนด้วยตนเองจนได้ครบ 30 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

ระยะที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการโดยส่งหนังสือราชการและแบบประเมินร่างหลักสูตรพร้อมทั้งร่างหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยมความมีวินัย และความซื่อสัตย์และเอกสารประกอบการประเมินให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ในระหว่างเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2560 เพื่อประเมินและตรวจสอบร่างหลักสูตร

ระยะที่ 3 ทดลองใช้หลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยมความมีวินัย และความซื่อสัตย์กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายจำนวน 34 คน ในระหว่างเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ 2561 ผู้วิจัยได้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ และเก็บข้อมูลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบไว้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

ระยะที่ 4 หลังการทดลองใช้หลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยมความมีวินัยและความซื่อสัตย์ ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถาม

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตร จำนวน 34 ฉบับ ในเดือน มีนาคม 2561 แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประกอบการประเมินผลหลักสูตรต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 1 วิเคราะห์ความต้องการการพัฒนาหลักสูตร ด้านความมีวินัย และความซื่อสัตย์ โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาเพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรของครู โดยคัดเลือกความต้องการเท่ากับ 3.51 ขึ้นไป แสดงว่ามีความต้องการมาก

ระยะที่ 2 วิเคราะห์ความเหมาะสมและความสอดคล้องของร่างหลักสูตรจากแบบประเมินร่างหลักสูตรของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่าความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00 ขึ้นไป แสดงว่าร่างหลักสูตรมีความสอดคล้องและนำไปใช้ได้

ระยะที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียน โดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test)

ระยะที่ 4 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้หลักสูตรมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

สรุปผลการวิจัย

1. หลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) จุดมุ่งหมาย 2) เนื้อหาสาระ 3) กระบวนการเรียนรู้ ใช้กรณีศึกษาการเรียนรู้จากตัวแบบที่ดี 4) การวัดและประเมินผลความต้องการในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.51, S.D. = 0.72) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการสอบถามความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรของครู

เนื้อหา	n = 30		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
ด้านความมีวินัย			
1. นักเรียนสามารถควบคุมตนเองให้ประพฤติปฏิบัติอย่างมีแบบแผน	4.05	0.51	มาก
2. นักเรียนมีเหตุผลและเป้าหมายในการเพิ่มพูนความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง	4.10	0.64	มาก
3. นักเรียนสามารถควบคุมตนเองโดยการประพฤติปฏิบัติในการรักษาความสะอาดความเป็นระเบียบของบ้านเรือน	3.90	0.72	มาก
4. นักเรียนสามารถประพฤติปฏิบัติอย่างมีระเบียบแบบแผน ยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงาม	3.80	0.77	มาก
ค่าเฉลี่ยด้านความมีวินัย	3.96	0.56	มาก
ด้านความซื่อสัตย์			
5. นักเรียนรู้สึกผิดชอบชั่วดีและเกรงกลัวต่อการกระทำผิดกรรมที่แสดงออกคือตรงไปตรงมา ยอมรับผิดจากการกระทำของตนเอง	4.05	0.60	มาก
6. นักเรียนมีความจริงใจต่อผู้อื่น ไม่กล่าวเท็จ รักษาคำพูดที่ไว้กับผู้อื่น ไม่เอาเปรียบ ไม่ถือเอาของผู้อื่นมาเป็นของตนเองโดยไม่ได้รับอนุญาต	4.10	0.55	มาก
7. นักเรียนรักษาความลับ ผลประโยชน์ และทรัพย์สินต่างๆ เพื่อให้ข้อมูลถูกต้องและไม่บิดเบือนจากความจริงและการปฏิบัติตามระเบียบหรือกฎข้อบังคับต่าง ๆ	4.20	0.70	มาก
8. นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อสังคม รับผิดชอบและหน้าที่ของตนเอง ปฏิบัติหน้าที่ของตนเองไม่ละทิ้งหน้าที่ของตนเอง	4.30	0.66	มาก
9. นักเรียนมีความประพฤติตรงต่อเวลา ต่อหน้าที่ มีความจริงใจ ไม่มีความลำเอียง ต่อหมู่คณะ ไม่ทุจริต คดโกง ทั้งทางตรง และทางอ้อม	4.10	0.79	มาก
ค่าเฉลี่ยด้านความซื่อสัตย์	4.15	0.52	มาก
ภาพรวม	4.51	0.72	มากที่สุด

ผู้วิจัยนำผลการสอบถามความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรมาจัดทำร่างหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ ซึ่งมี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) จุดมุ่งหมาย 2) เนื้อหาสาระ 3) กระบวนการเรียนรู้ใช้กรณีศึกษาที่เน้นการเรียนรู้

จากตัวแบบและรูปแบบที่ดี 4) การวัดและประเมินผล ผลการตรวจความเหมาะสมของร่างหลักสูตรโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.15) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์

รายการประเมิน	n = 5		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. หลักการและเหตุผลในการนำหลักสูตรไปใช้	4.80	0.45	มากที่สุด
2. ความชัดเจนของจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.80	0.45	มากที่สุด
3. จุดมุ่งหมายมีความครอบคลุมทุกเนื้อหาสาระ	4.80	0.45	มากที่สุด
4. เนื้อหาสาระของหลักสูตรตอบสนองจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.80	0.45	มากที่สุด
5. เนื้อหาของหลักสูตรครอบคลุมสาระที่จำเป็นต้องไปปฏิบัติการ	4.80	0.45	มากที่สุด
6. การจัดเรียงลำดับเนื้อหาในแต่ละหัวข้อ	4.80	0.45	มากที่สุด
7. กิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้นำไปสู่การบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.80	0.45	มากที่สุด
8. การส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้เสริมสร้างค่านิยมความมีวินัย และความซื่อสัตย์	5.00	0.00	มากที่สุด
9. วิธีการวัดประเมินผลสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมสร้างค่านิยมความมีวินัย และความซื่อสัตย์	4.80	0.45	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.82	0.15	มากที่สุด

2. การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ ระหว่างก่อนและหลังเรียน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ ระหว่างก่อนและหลังเรียน

การเรียนการสอน	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	34	13.47	2.40	22.05*	.00
หลังเรียน	34	23.65	1.94		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่าคะแนนเฉลี่ยความรู้ ความเข้าใจด้านความมีวินัย และความซื่อสัตย์ ของนักเรียนก่อนเรียนเท่ากับ 13.47 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 23.65 เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทั้งสองครั้งปรากฏว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาค้นคว้าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์

รายการประเมิน	n = 34		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ความชัดเจนของเนื้อหาที่เรียน	4.68	0.39	มากที่สุด
2. นักเรียนรู้สึกสนุกสนานและมีความสุขที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง	4.50	0.49	มากที่สุด
3. นักเรียนพอใจกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง	4.68	0.39	มากที่สุด
4. กิจกรรมแต่ละอย่างเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	4.35	0.51	มาก
5. นักเรียนพอใจที่ได้เรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น	4.68	0.39	มากที่สุด
6. นักเรียนรู้สึกภูมิใจเมื่อได้แสดงออก ปฏิบัติกิจกรรมได้ และเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม	4.41	0.51	มาก
7. สื่อการเรียนการสอนทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหามากขึ้นและสามารถปฏิบัติตามได้	4.50	0.49	มากที่สุด
8. การเรียนในแต่ละครั้ง ก่อให้เกิดความรักช่วยเหลือกันและสามัคคีกัน	4.68	0.51	มากที่สุด
9. นักเรียนพอใจที่ได้รับการประเมินผลงานของตนเองอย่างสม่ำเสมอ	4.41	0.51	มากที่สุด
10. ครูมีวิธีการสอนและเทคนิคที่หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน	4.32	0.51	มาก
รวม	4.52	0.34	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.34)

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) จุดประสงค์ 2) เนื้อหาสาระ 3) กระบวนการเรียนรู้ใช้กรณีศึกษาการเน้นการเรียนรู้จากตัวแบบและรูปแบบที่ดี 4) การวัดและประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับองค์ประกอบของหลักสูตร ตามความคิดของ Srisa-aad (2003) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตร ว่ามีองค์ประกอบพื้นฐาน 4 องค์ประกอบ คือ 1) จุดประสงค์ 2) สาระความรู้ประสบการณ์ 3) กระบวนการเรียนการสอน และ 4) การประเมินผลซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการวิจัยของนักการศึกษาหลายท่านที่ได้พัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ เช่น Punprasert (2008) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการวางแผนและพัฒนาประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวผู้เรียน ซึ่งสามารถพัฒนาหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น หรือสร้างหลักสูตรขึ้นมาใหม่ และสอดคล้องกับการศึกษาของ Sirisawat (2014) ได้ศึกษาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมรายวิชาเพิ่มเติมสาระท้องถิ่น เรื่องประเพณีที่สำคัญของบ้านท่าแร่สกลนคร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่าหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับค่านิยม ความมีวินัยและความซื่อสัตย์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นสามารถพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความมีวินัย และความซื่อสัตย์ได้จริง ทั้งนี้เนื่องจากองค์ประกอบของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความสนใจและความต้องการ ได้ผ่านการประเมินความสอดคล้องและความคิดเห็นจาก นอกจากนี้ยังได้จัดกิจกรรมเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandura (Khammani, 2013) ที่ใช้กรณีศึกษาการเรียนรู้จากตัวแบบที่ดี ส่งผลให้นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนสอดคล้องกับการวิจัยของ Khumsiriruk (2016) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบกิจกรรมเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และมีพฤติกรรมด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับและสอดคล้องกับ Khwanpratcha (2016) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมด้านความมีวินัย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียน

กลุ่มทดลองมีคุณธรรมด้านความมีวินัยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักเรียนกลุ่มทดลอง มีคุณธรรมด้านความมีวินัย ในระยะทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุม 3) นักเรียนกลุ่มทดลองมีความรู้ซึ่งคุณธรรมด้านความมีวินัย หลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยมความมีวินัย และความซื่อสัตย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากเนื้อหาของหลักสูตรแต่ละหน่วยการเรียนรู้มีความชัดเจน เป็นเรื่องที่น่าสนใจไม่ยากเกินไป ตรงกับความต้องการของนักเรียน นักเรียนเกิดความสนุกสนานและมีความสุขที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง กิจกรรมแต่ละอย่างเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนมีความหลากหลาย น่าสนใจ ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหามากขึ้นและสามารถปฏิบัติตามการเรียนรู้แต่ละครั้งก่อให้เกิดความรักช่วยเหลือกันและสามัคคีกัน นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Sinchai (2017) ได้ศึกษาการพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ผลการวิจัยพบว่าการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนสถานศึกษาควรกำหนดให้ชัดเจนเพื่อให้นักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง และครูผู้สอนประเมินผลการเรียนได้ถูกต้องควรกำหนดให้อยู่ในบริบทของสถานศึกษาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ จำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย ได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษา ครูผู้สอน ครูประจำชั้น ผู้ปกครอง และชุมชน ต้องร่วมมือกันปลูกฝัง คุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนอย่างต่อเนื่องจึงต้องพิจารณาถึงกิจกรรมต่างๆ ที่สถานศึกษากำหนดให้จัดขึ้น แล้วส่งผลการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งอาจดำเนินการพัฒนาด้วยวิธีการต่างๆ ดังต่อไปนี้ 1) บูรณาการในกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ 2) จัดในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 3) จัดโครงการเพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์และ 4) ปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์โดยสอดแทรกในกิจวัตรประจำวันในการพัฒนาผู้เรียน และสอดคล้องกับ Thongkui (2013) ได้ศึกษาพบว่าเด็กปฐมวัยส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบการจัดประสบการณ์ที่พัฒนาขึ้น เด็กอยากเรียนรู้และให้ความสนใจต่อกิจกรรมที่ครูจัดให้เด็กได้มีส่วนร่วมกิจกรรมกับครู โดยผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย สนองตอบความต้องการของตนเองและยังส่งเสริมความซื่อสัตย์ให้กับเด็กปฐมวัย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่าหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สามารถพัฒนาความรู้ และความพึงพอใจได้ ดังนั้นครูผู้สอนสามารถนำหลักสูตรที่พัฒนา ขึ้นไปประยุกต์ใช้กับกิจกรรมอื่นๆ โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับ หน่วยการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่รับผิดชอบได้
2. จากผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับความมีวินัย และความซื่อสัตย์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ดังนั้นครูจึงควรจัดกิจกรรม และให้แรงเสริมแก่นักเรียนอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ จะทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปในทาง ที่ดีขึ้น
3. ควรจัดบรรยากาศ และสถานที่ในการเรียนการสอน ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งรายกลุ่มย่อยและรายบุคคล ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเพื่อให้นักเรียน เรียนรู้ได้อย่างมีความสุข

4. ครูผู้สอน ควรศึกษาคู่่มือการใช้หลักสูตรเพื่อเสริมสร้าง ค่านิยมความมีวินัย และความซื่อสัตย์ กิจกรรมการเรียนรู้ การวัด และประเมินผลในทุกหน่วยการเรียนรู้ให้ละเอียด ให้มีความเข้าใจ ชัดเจน ตลอดทั้งเตรียมสื่อ และวัสดุอุปกรณ์ให้พร้อมก่อนสอน เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยให้ครูทำหน้าที่จัดกระบวนการเรียนการสอนของตน ได้อย่างสมบูรณ์

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ควรพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ในด้านอื่นๆ ที่มีปัญหาหรือต้องการพัฒนา เช่น ความเชื่อมั่นในตนเอง และความ เป็นผู้นำผู้ตามมีความกตัญญูต่อเวทีความมีเมตตา กรุณา ความเอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่และเสียสละเพื่อส่วนรวม ความประหยัดและรู้จักใช้ทรัพย์สิน ของส่วนตนและส่วนรวมอย่างคุ้มค่า

References

- Bandura, A. (1997). *Self-efficacy : The exercise of control*. New York : W.H. Freeman And compay.
- Hoatawanich, P. (2014). *Khāniyom sipsōng khō : rao c̄ha sāngsan prathet̄ Thai hai khemkhæng khon toṅg khemkhæng kōn* [12 values: We will make Thailand stronger]. Retrieved January 2015, from [https:// www.naewna.com/politic/ columnist /13422](https://www.naewna.com/politic/columnist/13422).
- Khammani, T. (2013). *Saṭ kāsōṅ ‘ōngkhwāmru phūā kānchat krabūānkān rianru thī mī prasitthiphap* [Teaching science: Knowledge for effective learning process management]. 17th ed. Bangkok : Chulalongkorn University Printing House.
- Khumsiriruk, W. (2016). *Kānphatthanā rūpbāep kitchakam soēmsāng khunnalaksana ‘ān phung prasong samrap nakriān chan matthayommasuksā toṅ ton* [Development of an Activity Model to Enhance Desirable Characteristics for Lower Secondary Students], *Nakhon Phanom University Journal*. 6(1),97-105.
- Khwanpratcha, P. (2016). *Kānphatthanā rūpbāep kitchakam soēmsāng khunnatham dān khwām mī winai samrap nakriān chan prathomsuksā* [Development of an activity model for enhancing discipline virtue of primary school students], *Nakhon Phanom University Journal*. 6(2),52-60.
- Kuder, F. G. and Richardson, M.W. (1937). *The Theory of the Estimation of Test Reliability*. *Psychometrika*. 2,151-160.
- Likert, R. (1967). *The Method of Constructing and Attitude Scale*. In Reading in Fishbein, M (Ed.), *Attitude Theory and Measurement*. New York : Wiley & Son.
- Municipal Secondary School 3 “Yuttidham Withaya”. (2015). *yuttitham withaya* [Information]. 3rd ed. Sakon Nakhon : Sakon Nakhon printing.

- Punprasert, V. (2008). *Kānphatthanā laksūt̄ fuk ‘ōprom fuk ‘ōprom khrū witthayāsāt̄ phuā ‘ōk bāp̄ bot patibat kān̄ thī sōtsæk̄ phūmpanyā thōngthin* [A Development of Training Curriculum for Science Teachers in the Design of Incorporating Local Wisdom. (Unpublished doctoral dissertation)]. Srinakharinwirot University, Bangkok, Thailand.
- Sinchai, N. (2017). *Kānphatthanā nāōthāng kān̄ sōmsānḡ khunnalaksanā ‘an phunḡ prasongkhō̄ khōnḡ nakriān̄ sathan̄ suksā̄ sangkat̄ nakngān̄ khēt̄ phūnthī̄ kānsuksā̄ matthayommasuksā̄ khēt̄ yīsip̄ ‘et* [Development guidelines to enhance desirable characteristics of students for schools Secondary Educational Service Area Office 21]. Mahasarakham University, Mahasarakham, Thailand.
- Sirisawat, N. (2014). *Kānwichaī lāe phatthanā laksūt̄ sathan̄ suksā̄ klum̄ sārā kān̄ rianrū sangkhommasuksā̄ satsanā lāe watthanatham̄ rāiwichā̄ phōemtoēm̄ sārā thōngthin̄ rūanḡ praphēnī̄ thī̄ samkhan̄ khōnḡ bān̄ thā̄ rāē Sakolnakorn̄ samrap̄ nakriān̄ chan̄ prathomsuksā̄ pī̄ thī̄ hok* [The Research and Development of School Curriculum for the Social Studies, Religion and Culture Strand on an Additional Course of Local Substance Entitled ‘Important Traditions of Ban Tharae, Sakon Nakhon’ for Prathom Suksa 6 Students]. *Nakhon Phanom University Journal*. 4(3),23-32.
- Srisa-aad, B. (2003). *Kānphatthanā laksūt̄ lāe kānwichaī kiēokap̄ laksūt̄* [Curricu. um development and curriculum research]. Bangkok : Suwiriyan Publisher.
- Thongkui, K. (2013). *Kānphatthanā rūpbāp̄ kānchat̄ prasopkān̄ bāp̄ nēn̄ prasopkān̄ phuā̄ sōmsānḡ khwām̄ sūsāt̄ samrap̄ dek̄ pathommawaī* [The Development of Experiential Model to Enhance Honesty for pre School Children]. Phitsanulok Naresuan University, Phitsanulok, Thailand.